

## Л І Т Е Р А Т У Р А

1. Г а в р и л ю к В.Г. Про наближення функцій двох змінних інтерполяційними поліномами типу сум Фур'є. - ДАН УРСР, 1973, № 4.
2. Г у б а н о в Г.П., К о в а л ь ч у к Б.В. Оцінка залишку при наближенні періодичних функцій двох змінних поліномами, найкращими в заданій системі точок. - ДАН УРСР, 1966, № 1.
3. Г у б а н о в Г.П., К о в а л ь ч у к Б.В. Наближення функцій двох змінних середніми сумами від поліномів, найкращих в заданій системі точок. - "Вісник Львівського ун-ту, серія механіко-математична", 1965, вип. 2.

## П Р И К Л А Д Н А М А Т Е М А Т И К А

УДК 517.55

Г.Г.ЦЕГЕЛИК

### ВІДІЛЕННЯ ВІСМУГ, ЯКІ НЕ МІСТЯТЬ НУЛІВ ПОДВІЙНИХ РЯДІВ ДІРІХЛЕ

Розглянемо збіжний у деякій повній трубчастій області  $T_B$  подвійний ряд Діріхле [1,5]

$$f(z, w) = \sum_{\mu, \nu=0}^{\infty} A_{\mu\nu} \exp(\alpha_{\mu} z + \beta_{\nu} w), \quad (1)$$

де

$$A_{00} \neq 0, \quad 0 = \alpha_0 < \alpha_1 < \dots \rightarrow \infty, \quad 0 = \beta_0 < \beta_1 < \dots \rightarrow \infty,$$

$$\lim_{\mu \rightarrow \infty} \frac{\ln \mu}{\alpha_{\mu}} = \lim_{\nu \rightarrow \infty} \frac{\ln \nu}{\beta_{\nu}} = 0.$$

Позначимо через  $M$  множину пар індексів  $(\mu, \nu)$ , для яких  $A_{\mu\nu} \neq 0$ ; і зафіксуємо пару індексів  $(k, \ell) \in M$ .  
Нехай  $|A_{\mu\nu}| = a_{\mu\nu}$ ,  $(\mu, \nu) \in M$  і  $N$  - множина пар індексів  $(\mu, \ell)$ , для яких  $A_{\mu\ell} = 0$  і хоч би для одного індекса  $\nu$  при фіксованому  $\mu$   $A_{\mu\nu} \neq 0$  ( $\nu \neq \ell, \mu \neq k$ ). Кожній парі індексів  $(\mu, \ell) \in N$  ставимо у відповідність довільні додатні числа  $\alpha_{\mu\ell}$  і  $\beta_{\mu\ell}$ .

Виберемо довільну послідовність додатних чисел /параметрів/  
 $\{\gamma_{\mu\nu}\}$ , яка задовольняє умову

$$\sum_{\substack{(\mu,\nu) \in M \\ (\mu,\nu) \neq (\kappa,\ell)}} \gamma_{\mu\nu} = \gamma_{\kappa\ell}. \quad /2/$$

Приймемо  $M \cup N = E$

$$C_{\mu\ell}(\kappa, \ell) = \left( \frac{\gamma_{\kappa\ell} \alpha_{\mu\ell}}{\gamma_{\mu\ell} \alpha_{\kappa\ell}} \right)^{\frac{1}{\alpha_{\kappa\ell} - \alpha_{\mu\ell}}}, \quad (\mu, \ell) \in E,$$

$$d_{\mu\nu}(\mu, \ell) = \left( \frac{\gamma_{\mu\ell} \alpha_{\mu\nu}}{\gamma_{\mu\nu} \alpha_{\mu\ell}} \right)^{\frac{1}{\beta_{\ell} - \beta_{\nu}}}, \quad (\mu, \nu) \in E.$$

Нехай

$$z_1 = \max_{\mu < \kappa} C_{\mu\ell}(\kappa, \ell), \quad R_1 = \inf_{\mu > \kappa} C_{\mu\ell}(\kappa, \ell),$$

$$z_2 = \max_{\nu < \ell} d_{\mu\nu}(\mu, \ell), \quad R_2 = \inf_{\nu > \ell} d_{\mu\nu}(\mu, \ell).$$

**Т е о р е м а 1.** Якщо при  $\kappa, \ell \neq 0$  існує такий набір параметрів  $\{\gamma_{\mu\nu}\}$ ,  $(\mu, \nu) \in M$ , який задовольняє умову /2/, що  $R_1 > z_1, R_2 > z_2$ , то ряд Діріхле /1/ не перетворюється в нуль у бісмузі

$$\{\ln z_1 \leq \operatorname{Re}(z) \leq \ln R_1, \ln z_2 \leq \operatorname{Re}(w) \leq \ln R_2\}.$$

**Т е о р е м а 2.** Якщо  $\kappa = \ell = 0$ , то завжди можна вибрати такий набір параметрів  $\{\gamma_{\mu\nu}\}$ ,  $(\mu, \nu) \in M$ , який задовольняє умову /2/, при якому ряд Діріхле /1/ не перетворюється в нуль в області

$$\{-\infty < \operatorname{Re}(z) < \ln R_1, -\infty < \operatorname{Re}(w) < \ln R_2\}.$$

Методика доведення теорем аналогічна як у [2,3].

При  $\kappa = 0, \ell \neq 0$  і  $\kappa \neq 0, \ell = 0$  теорема 1 залишається справедливою, однак у першому випадку смуга  $\ln z_1 \leq \operatorname{Re}(z) \leq \ln R_1$  заміниться півплощиною  $-\infty < \operatorname{Re}(z) < \ln R_1$ , а в другому випадку смуга  $\ln z_2 \leq \operatorname{Re}(w) \leq \ln R_2$  заміниться півплощиною  $-\infty < \operatorname{Re}(w) < \ln R_2$ .

Слід зауважити, що вперше аналогічні теореми для подвійних рядів Діріхле розглядалися в [4]. Для їх знаходження використовували апарат мажорант і діаграм Ньютона.

Якщо розглядати поліном Діріхле від двох комплексних змінних, то теорема 1 для нього залишається справедливою. Однак у випадку поліному Діріхле завжди можна виділити від двох до восьми "максимальних" областей, в яких цей поліном не перетворюється в нуль.

П р и к л а д 1. Нехай

$$f(z, w) = \sum_{\mu, \nu=0}^2 A_{\mu\nu} \exp(\alpha_\mu z + \beta_\nu w),$$

$$\text{де } |A_{00}| = |A_{20}| = |A_{02}| = |A_{22}| = 0,5, \quad |A_{10}| = |A_{01}| = |A_{21}| = |A_{12}| = 1,$$

$$|A_{11}| = 16, \quad \alpha_0 = \beta_0 = 0, \quad \alpha_1 = \beta_1 = 0,5, \quad \alpha_2 = \beta_2 = 1.$$

Покладемо  $k = \ell = 1$ ,  $\gamma_{00} = \gamma_{10} = \gamma_{20} = \gamma_{01} = \gamma_{21} = \gamma_{02} = \gamma_{12} = \gamma_{22} = 1/8$ ,  $\gamma_{11} = 1$ . Тоді на основі теореми 1 одержуємо, що  $f(z, w)$  не перетворюється в нуль у бісмузі

$$\{-2 \ln 2 \leq \operatorname{Re}(z) \leq 2 \ln 2, \quad -2 \ln 2 \leq \operatorname{Re}(w) \leq 2 \ln 2\}.$$

П р и к л а д 2. Нехай

$$f(z, w) = \sum_{\mu, \nu=0}^1 A_{\mu\nu} \exp(\alpha_\mu z + \beta_\nu w),$$

$$\text{де } |A_{\mu\nu}| = 1, \quad (\mu, \nu) = (0, 1), \quad \alpha_0 = \beta_0 = 0, \quad \alpha_1 = \beta_1 = 1.$$

Покладемо  $\gamma_{k\ell} = 1$ ,  $\gamma_{\mu\nu} = \frac{1}{3}$ ,  $(\mu, \nu) \neq (k, \ell)$ . Тоді при рівних  $k \neq \ell$  одержуємо, що  $f(z, w)$  не перетворюється в нуль в областях

$$\{-\infty < \operatorname{Re}(z) < -\ln 3, \quad -\infty < \operatorname{Re}(w) < -\ln 3\},$$

$$\{\ln 3 < \operatorname{Re}(z) < \infty, \quad -\infty < \operatorname{Re}(w) < -\ln 3\},$$

$$\{-\infty < \operatorname{Re}(z) < -\ln 3, \quad \ln 3 < \operatorname{Re}(w) < \infty\},$$

$$\{\ln 3 < \operatorname{Re}(z) < \infty, \quad \ln 3 < \operatorname{Re}(w) < \infty\}.$$

## Л І Т Е Р А Т У Р А

1. Г р о м о в В.П. Кратные ряды полиномов Дирихле. - "Сибирский математический журнал", 1969, X, № 3.
2. К о с т о в с к и й А.Н., Ц е г о л и к Г.Г. О локализации решений системы двух нелинейных уравнений с двумя неизвестными с помощью параметров. - "Вычислительная и прикладная математика", 1969, вып. 7.
3. Ц е г е л и к Г.Г. Виділення смуг, в яких поліноми і ряди Діріхле не перетворюються в нуль. - "Вісник Львівського ун-ту, сер. механіко-математична", 1972, вип. 7.
4. Ч у л ь к и й Л.М. Асимптотические свойства мажоранты и диаграммы Ньютона функций двух комплексных переменных и их приложения. Автореф. канд. дисс. Львов, 1972.
5. Artemiades Nicolas. Sur les séries de Dirichlet à deux variables. - "Bull. sci. math.", 1953, 77, mars-avril.

УДК 519.21

І.Д.КВІТ

### ПРИСКОРЕНА ЗМІНА ВІДБИТТЯ

1. В і д б и т т я д о д а т н о з н а ч н о ї в и п а д -  
к о в о ї з м і н н о ї. Нехай додатнозначна випадкова змінна  
 $\xi$  має функцію розподілу

$$F(t), t > 0; F(0) = 0; \int_0^{\infty} dF(t) = 1. \quad /1/$$

З обмеженості інтеграла /1/ випливає існування таких додатних  
сталих  $\alpha$  та  $\beta$ , що мелінове інтегрально перетворення

$$\varphi(z) = \int_0^{\infty} t^{z-1} dF(t), (z = x + iy, i = \sqrt{-1}), \quad /2/$$

абсолютно збігається в смугі

$$1 - \alpha < x < 1 + \beta, (\alpha > 0, \beta > 0), \quad /3/$$

паралельній до осі ординат. Перетворення /2/ назовемо в і д б и т -